Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 253/2003/EK HATÁROZATA**

(2003. február 6.)

a közösségi vámügyi cselekvési program (Vám 2007) elfogadásáról

(HL L 36, 12.2.2003, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 787/2004/EK határozata (2004. április 21.)	L 138	12	30.4.2004

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 253/2003/EK HATÁROZATA

(2003. február 6.)

a közösségi vámügyi cselekvési program (Vám 2007) elfogadásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerzõdésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

a Szerzõdés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelõen eljárva ([3]),

mivel:

(1) A vámigazgatás területén korábban elfogadott programokból, különösen a közösségi vámügyi cselekvési program (Vám 2000) elfogadásáról szóló, 1996. december 19-i 210/97/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal ([4]) megállapított Vám 2002-bõl nyert tapasztalatok azt mutatják, hogy erõs közösségi érdek fûzõdik ennek a programnak a folytatásához és kibõvítéséhez. Az új programot a korábbi programok eredményeire kell építeni. A korábbi programok tanulságaként összefogottabb és könnyebben mérhetõ célokra van szükség.

(2) Az új programnak figyelembe kell vennie a vámunió megvalósítását szolgáló stratégiáról szóló, 2001. május 30-i bizottsági közleményt és tanácsi állásfoglalást ([5]).

(3) A vámigazgatások alapvetõ szerepet játszanak a Közösség érdekeinek, különösen pénzügyi érdekeinek védelmében, a Közösség polgárai és gazdasági szereplõi számára a védelem azonos szintjének biztosításában a Közösség vámterületének minden olyan pontján, ahol vámkezelést végeznek, valamint az Európai Unió vállalkozásainak világpiaci versenyképességéhez történõ hozzájárulásban. Ebben az összefüggésben a vámpolitikát a Vámpolitikai Csoportnak folyamatosan hozzá kell igazítania a fejleményekhez, annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti vámigazgatások olyan hatékonyan mûködhessenek, mintha azok egyetlen igazgatás részét képeznék.

(4) Ennek a határozatnak meg kell állapítania a program végrehajtásának céljait, valamint a programot a következõ öt év során vezérlõ, prioritást élvezõ szempontokat, amelyek alátámasztják és kiegészítik a tagállamoknak a vámigazgatás területén folytatandó tevékenységét. Ennek a programnak a végrehajtását a Vámpolitikai Csoport által kidolgozott közös politikán belül a Bizottság és a tagállamok közösen hangolják össze és szervezik.

(5) A Közösségnek a tagjelölt országok csatlakozása iránti elkötelezettsége szükségessé teszi az olyan gyakorlati eszközök biztosítását, amelyekkel ezeknek az országoknak a vámigazgatási szervei képesek a közösségi jogszabályok által a csatlakozás idõpontjától elõírt feladatok teljes körének elvégzésére, beleértve

([1]) HL C 126. E, 2002.5.28., 268. o.
([2]) HL C 241., 2002.10.7., 8. o.
([3]) Az Európai Parlament 2002. szeptember 3-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2002. december 16-i határozata.
([4]) HL L 33., 1997.2.4., 24. o. A 105/2000/EK határozattal (HL L 13., 2000.1.19., 1. o.) módosított határozat.
([5]) HL C 171., 2001.6.15., 1. o.

▼B

a jövõbeli külsõ határok kezelését is. Ennek elérése érdekében a programnak nyitottnak kell lennie a tagjelölt országok számára.

(6) E program céljainak elérése érdekében számos eszköz használható fel, beleértve a távközlésre és információcserére szolgáló rendszereket, az irányítási csoportokat, a projektcsoportokat, a legjobb gyakorlatok összehasonlító elemzését (benchmarking), a tisztviselõk cseréjét, a szemináriumokat, a szakmai mûhelyeket (workshop), a nyomon követést (monitoring), a külsõ tevékenységeket és a képzési tevékenységeket. A szakképzés esetében a Szerzõdés 150. cikke egyértelmûvé teszi, hogy a Közösség tevékenységének teljes mértékben tiszteletben kell tartania a tagállamoknak a szakképzés tartalmáért és szervezéséért viselt felelõsségét.

(7) A vámügyi cselekvésben elsõbbséget kell biztosítani a csalásellenes ellenõrzéseknek, minimalizálva a vámjogszabályok betartásának a gazdasági szereplõknél jelentkezõ költségeit és felkészülve a bõvítésre. A Közösségnek ezért saját hatáskörében képesnek kell lennie a tagállamok vámigazgatási szervei tevékenységének támogatására, és teljes mértékben ki kell használni az igazgatási együttmûködésnek a közösségi jogszabályok által szabályozott valamennyi lehetõségébõl adódó elõnyöket.

(8) A kereskedelem fokozódó globalizációja, az új piacok kialakulása, valamint az áruk mozgásának módszereiben és sebességében bekövetkezett változások a vámigazgatási szervek számára szükségessé teszik az egymással és a Közösség vállalkozásaival, valamint a jogászi, tudományos és külkereskedelmi köreivel fennálló kapcsolatok erõsítését.

(9) A mutatókat a program átfogó értékelésére szolgáló hatékony rendszer biztosításának érdekében a program korai szakaszában kell meghatározni. A program hatásos és hatékony irányításának mérése érdekében minden egyes tevékenység vonatkozásában mutatókat kell megállapítani.

(10) Elengedhetetlen, hogy a vámigazgatási szervek továbbra is kihasználják az informatikai és távközlési technológia fejlõdése nyújtotta lehetõségeket a gazdasági szereplõk költségeit csökkentõ, az európai versenyképességet és az egységes piac hatékonyságát fokozó, hatékonyabb és elérhetõbb elektronikus szolgáltatások nyújtására.

(11) Ez a határozat a program teljes idõtartamára megállapítja a pénzügyi hatóság számára az éves költségvetési eljárás során elsõdleges referenciaként szolgáló, a költségvetési fegyelemrõl és a költségvetési eljárás fejlesztésérõl szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 1999. május 6-i intézményközi megállapodás ([1]) 33. pontja értelmében vett pénzügyi keretet.

(12) Az ennek a határozatnak a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására szolgáló eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ([2]) megfelelõen kell elfogadni,

([1]) HL C 172., 1999.6.18., 1. o.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

HATÁLY ÉS CÉLOK

1. cikk

A program létrehozása

A tagállamok által a belsõ piac hatékony mûködésének biztosítása érdekében a vámigazgatás területén vállalt tevékenységek támogatására és kiegészítésére a Tanács létrehoz egy többéves közösségi cselekvési programot (Vám 2007) – a továbbiakban: a program – a 2003. január 1-jétõl 2007. december 31-ig terjedõ idõszakra.

2. cikk

A programban való részvétel

(1) A részt vevõ országok a tagállamok és azok a (2) bekezdésben említett országok, amelyek a programban ténylegesen részt vesznek.

(2) A program – a részvétel megfelelõ feltételeivel összhangban – nyitott bármely olyan ország részvétele számára, amelyet az Európai Unióhoz történõ csatlakozás vonatkozásában tagjelölt országként ismernek el.

3. cikk

Célok

(1) A vámunió irányításának keretében a program célja annak biztosítása, hogy a tagállamok vámigazgatási szervei:

a) a vámunió megvalósítására szolgáló stratégiáról szóló, fent említett bizottsági közleményben és tanácsi állásfoglalásban meghatározott stratégia végrehajtásán keresztül összehangolt tevékenységet végezzenek annak biztosítása érdekében, hogy a vámügyi tevékenység kielégítse a Közösség belsõ piacának szükségleteit;

b) olyan hatékonysággal mûködjenek együtt, és lássák el feladataikat, mintha egyetlen igazgatási szervet képeznének, és a Közösség vámterületének minden pontján azonos eredményeket érjenek el;

c) megfeleljenek a globalizáció és a bõvülõ kereskedelem által velük szemben támasztott követelményeknek, és hozzájáruljanak az Európai Unió versenykörnyezetének erõsítéséhez;

d) biztosítsák az Európai Unió pénzügyi érdekeinek szükséges védelmét és polgárainak biztonságos és megbízható környezetét;

e) megtegyék a szükséges lépéseket a bõvítés elõkészítésének és az új tagállamok integrációjának érdekében.

(2) A vámpolitika közös megközelítését a Bizottság és a tagállamok vámigazgatási szerveinek vezetõibõl vagy azok képviselõibõl álló Vámpolitikai Csoportban a Bizottság és a tagállamok közösen, folyamatosan hozzáigazítják az új fejleményekhez. A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a Vámpolitikai Csoportot a program végrehajtásával kapcsolatos intézkedésekrõl.

4. cikk

A program prioritásai

A program végrehajtásának tekintetében a következõ prioritásokat állapítják meg:

▼B

a) a gazdasági szereplõk vámjogszabályok betartásával kapcsolatban felmerülõ költségeinek csökkentése olyan intézkedéseken keresztül, mint például a szabályok fokozottabb egységesítése, valamint a kereskedelemi ágazattal folytatott, egyre nyitottabb és átláthatóbb együttmûködés kialakítása;

b) a legjobb gyakorlati munkamódszerek meghatározása, kifejlesztése és alkalmazása, különösen az utólagos pénzügyi ellenõrzés, a kockázatelemzés és az egyszerûsített eljárások területein;

c) a tagállamok vámigazgatási szervei teljesítményének mérésére szolgáló rendszer létrehozása;

d) a szabálytalanságok megelõzésére szolgáló tevékenységek, például az elsõ vonalban mûködõ vámhivatalok részére ellenõrzés céljából történõ gyors információátadás támogatása;

e) a vámeljárások, rendszerek és ellenõrzések egységesítésének és egyszerûsítésének továbbfejlesztése;

f) a vámkezelés céljából elemzést végzõ laboratóriumok koordinációjának és a közöttük folyó együttmûködésnek a fejlesztése, különösen az egész Európai Unióban egységes és egyértelmû tarifális besorolás biztosítása érdekében;

g) elektronikus vámkörnyezet létrehozásának támogatása papírmentes vámeljárásokkal és a gazdasági szereplõknek a vámigazgatáshoz történõ folyamatos hozzáférésével a távközlési rendszerek fejlesztésén, valamint a jogszabályok és az igazgatás szükséges megváltoztatásán keresztül;

h) a fennálló távközlési és információs rendszerek mûködésének biztosítása, valamint megfelelõ esetben új rendszerek kifejlesztése és létrehozása;

i) a tagjelölt országok vámszerveit a csatlakozásra történõ felkészülés során támogató tevékenységek vállalása;

j) segítségnyújtás harmadik országoknak vámszerveik és vámeljárásaik modernizálásában;

k) olyan közös képzési intézkedéseknek és a vámigazgatási képzés szervezeti keretének a kialakítása, amelyek kielégíthetnék a program tevékenységei során felmerülõ szükségleteket.

II. FEJEZET

A PROGRAMBAN SZEREPLÕ TEVÉKENYSÉGEK

5. cikk

A távközlésre és információcserére szolgáló rendszerek

(1) A Bizottság és a részt vevõ országok biztosítják a következõ, távközlésre és információcserére szolgáló rendszerek, valamint kézikönyveik és útmutatóik mûködõképességét, amennyiben azok mûködése a közösségi jogszabályok alapján szükséges:

a) a közös kommunikációs hálózat/közös rendszerinterfész (CCN/CSI) az ebben a bekezdésben szereplõ rendszerek mûködésének támogatásához szükséges mértékben;

b) az adattovábbítási rendszer (DDS);

c) az új számítógépesített árutovábbítási rendszer (NCTS/NSTI);

d) a Közösség integrált vámtarifájának (TARIC) információs rendszere;

e) a származási bélyegzõlenyomatok és árutovábbítási bélyegzõlenyomatok átvitelére szolgáló információs rendszer (TCO/TCT);

f) a vegyi anyagok európai vámügyi jegyzéke (ECICS);

▼B

g) az európai kötelezõ érvényû tarifális felvilágosítási rendszer (EBTI/RTCE);

h) a vámkontingens-felügyeleti rendszer (TQS);

i) az aktív feldolgozási rendszer (IPR/AF);

j) az egységértékek rendszere;

k) a vámfelfüggesztési információs rendszer;

l) más, a vámigazgatás területén fennálló, jelenleg mûködõ közösségi IT-rendszerek folyamatosságának biztosítása.

(2) A Bizottság a tagállamokkal közösen további távközlésre és információcserére szolgáló rendszereket hozhat létre, amint azt szükségesnek ítéli.

(3) A távközlésre és információcserére szolgáló rendszerek közösségi elemei a hardver, a szoftver és a hálózati csatlakozások, amelyeknek a rendszerek összekapcsolhatóságának és interoperabilitásának biztosítása érdekében valamennyi részt vevõ országban azonosnak kell lenniük, tekintet nélkül arra, hogy azokat a Bizottság vagy kijelölt alvállalkozója, illetve a részt vevõ országok vagy kijelölt alvállalkozójuk helyiségeiben helyezik-e el. A Bizottság megköti az ezen elemek mûködtethetõségének biztosításához szükséges szerzõdéseket.

(4) A távközlésre és információcserére szolgáló rendszerek nem közösségi elemei az ezeknek a rendszereknek a részét képezõ nemzeti adatbázisok, a közösségi és nem közösségi elemek közötti hálózati csatlakozások, valamint az egyes részt vevõ országok által az említett rendszereknek igazgatásaikban történõ teljes körû mûködtetéséhez megfelelõnek tartott szoftver és hardver. A részt vevõ országok biztosítják a nem közösségi elemek mûködõképességének megõrzését és az ilyen, illetve a közösségi elemek közötti interoperabilitást.

(5) A Bizottság a részt vevõ országokkal együttmûködve összehangolja az (1) bekezdésben említett rendszerek és infrastruktúra közösségi és nem közösségi elemei létrehozásának és mûködésének fenti vonatkozásait.

6. cikk

A legjobb gyakorlatok összehasonlító elemzése (benchmarking)

Egy vagy több részt vevõ ország, illetve más harmadik országok, különösen a Közösség fõ kereskedelmi partnerei bevonásával „benchmarkingok” szervezhetõk annak érdekében, hogy vámigazgatási szerveik teljesítményét meghatározott területeken javítsák.

Ennek a határozatnak az alkalmazásában a „benchmarking” a munkamódszerek egybevetését vagy a teljesítmény mérésére szolgáló, közösen megállapított mutatók használatát jelenti, amelyeket a teljesítmény és a szóban forgó eljárás különbségeinek meghatározására használnak annak érdekében, hogy a hatékonyság javítása céljából megoszthassák a tapasztalatokat, és tanulhassanak a bevált gyakorlatból.

7. cikk

A tisztviselõk cseréje

(1) A Bizottság és a részt vevõ országok a program céljainak támogatása érdekében megszervezik a vámigazgatási szervek tisztviselõinek cseréjét. Az egyes cserék a vámigazgatási munka valamely meghatározott aspektusára összpontosítanak, és azokat az érintett tisztviselõk és hatóságok alaposan elõkészítik, majd utólagosan értékelik. A cserék érinthetnek operatív területeket, vagy egyes elsõbbséget élvezõ, külön tevékenységekre összpontosíthatnak.

▼B

(2) A részt vevõ országok megfelelõ esetben megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy lehetõvé tegyék a cserében részt vevõ tisztviselõknek a fogadószolgálatnál történõ operatív mûködését. A cserében részt vevõ tisztviselõket e célból felhatalmazzák a rájuk bízott feladatok ellátásához kapcsolódó alakiságok elvégzésére. Amennyiben a körülmények úgy kívánják, és különösen a részt vevõ országok jogrendszereiben szereplõ elõírások figyelembevétele érdekében, a részt vevõ országok hatáskörrel rendelkezõ hatóságai korlátozhatják az említett felhatalmazást.

(3) A tisztviselõk a csere tartama alatt, feladataik teljesítése során a fogadóhatóságok nemzeti tisztviselõiével azonos polgári jogi felelõsséget viselnek. A cserében részt vevõ tisztviselõk a fogadó ország nemzeti tisztviselõire vonatkozókkal azonos hivatali titoktartási szabályok hatálya alá tartoznak.

(4) A Bizottság és a részt vevõ országok e program céljainak támogatása érdekében más harmadik országokkal is szervezhetnek cseréket.

(5) A részt vevõ országok a Bizottság elõírásainak megfelelõen a cserékrõl - beleértve azoknak az igazgatásukra gyakorolt hatását is – idõszakos értékeléseket készítenek.

8. cikk

Szemináriumok, workshopok és projektcsoportok

A Bizottság és a részt vevõ országok szemináriumokat, workshopokat és konferenciákat szerveznek, és azokra meghívják a részt vevõ országok és a Bizottság tisztviselõit, valamint a terület más szakértõit. A szemináriumokat, workshopokat és konferenciákat más igazgatások tisztviselõi is látogathatják, amennyiben ez a tevékenység céljait tekintve helyénvaló.

A Bizottság a tagállamokkal közösen egyes feladatok meghatározott ütemezés szerinti ellátása érdekében külön projektcsoportokat hozhat létre.

9. cikk

Képzési tevékenységek

(1) A részt vevõ országok a Bizottsággal együttmûködve a nemzeti képzési testületek és az igazgatásban a vámügyi képzésért felelõs tisztviselõk közötti strukturált együttmûködés ösztönzése érdekében:

a) képzési normákat dolgoznak ki, fejlesztik a jelenlegi képzési programokat, és szükség esetén új programokat készítenek, létrehozva a tisztviselõk képzésének a közösségi vámjogszabályok és vámeljárások teljes köréhez kapcsolódó közös magját annak érdekében, hogy azok megszerezhessék a szükséges közös szakmai ismereteket és szaktudást;

b) amennyiben helyénvaló, az egyes részt vevõ országok saját tisztviselõi számára szervezett vámigazgatási képzést nyújtó tanfolyamokat valamennyi részt vevõ ország tisztviselõi számára megnyitják;

c) kidolgozzák a vámigazgatási képzéshez és a vámigazgatási képzés irányításához szükséges közös eszközöket, beleértve a szervezeti keret kialakítását is.

(2) A részt vevõ országok biztosítják azt is, hogy tisztviselõik a közös képzési programoknak megfelelõen megkapják a közös szakmai ismeretek és szaktudás megszerzéséhez szükséges kezdeti és folyamatos képzést, valamint az említett tisztviselõk számára a nyelvi készségek elégséges szintjének megszerzéséhez szükséges nyelvi képzést.

▼B

10. cikk

Monitoringtevékenységek

(1) A Bizottság a tagállamokkal közösen, adott esetben a gazdasági szereplõkkel rendszeresen konzultálva gondoskodik a közösségi vámjogszabályok és vámeljárások egyes területeinek nyomon követésérõl.

(2) Az ilyen nyomon követést a tagállamok és a Bizottság vámtisztviselõibõl álló közös csoportok végzik. Ezek a csoportok tematikus vagy regionális szempontok szerint olyan különbözõ pontokat keresnek fel a Közösség vámterületén, ahol a vámigazgatási szervek feladataikat ellátják. E látogatások végén jelentést készítenek, amelyben meghatározzák és elemzik a legjobb munkamódszereket, valamint a betartandó szabályok alkalmazása során felmerülõ esetleges nehézségeket, beleértve a vámigazgatási tevékenység egésze hatékonyságának javítás érdekében a közösségi jogszabályok és munkamódszerek kiigazítására irányuló javaslatokat. Ezeket a szakértõi jelentéseket közlik a tagállamokkal és a Bizottsággal.

11. cikk

Külsõ tevékenységek technikai segítségnyújtás és képzés formájában

(1) A Bizottság a közösségi külsõ és belsõ tevékenységek egységességének biztosítása érdekében gondoskodik a Közösség és a tagállamok által harmadik országok igazgatásaival végzett képzési, technikai segítségnyújtási és együttmûködési tevékenységek összehangolásáról.

(2) A Bizottság a következõk javára gondoskodik képzési, technikai segítségnyújtási és együttmûködési tevékenységek végrehajtásáról:

a) tagjelölt országok, annak érdekében, hogy számukra lehetõvé tegyék a közösségi vámjogszabályok betartását. Különös figyelmet kell szentelni a vámigazgatási informatikai és technológiai rendszerek átjárhatóságának;

b) harmadik országok, annak érdekében, hogy támogassák azokat vámigazgatási szerveik modernizációjában a törvényes kereskedelem fejlesztési feltételeinek javítása és az Európai Unió vámigazgatási szerveivel folytatott együttmûködés javítása érdekében.

12. cikk

Egyéb tevékenységek

A Bizottság a tagállamokkal közösen kifejleszthet és felhasználhat bármely, a program céljainak eléréséhez szükséges egyéb tevékenységet.

13. cikk

A célok és mutatók megállapítása

Az e program alapján végzett valamennyi tevékenység meghatározott célra irányul, a megfelelõ értékelést lehetõvé tevõ, mérhetõ mutatókkal rendelkezik, a várható költségeket világosan megjelölik, és a tevékenységek úgy épülnek fel, hogy az eredmények kiváltsák a tevékenységtõl elvárt hatást.

▼B

III. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

▼M1

14. cikk

Finanszírozás

(1) E program végrehajtásának pénzügyi kerete a 2003. január 1-jétől 2007. december 31-ig terjedő időszakra 165,55 millió euró. A 2006. december 31-ig tartó időszakra 128,79 millió euró.

(2) A 2007. január 1-jén kezdődő időtartamra a javasolt összeg megerősítettnek tekintendő, ha az – a szóban forgó szakasz vonatkozásában – megfelel a 2007. január 1-jétől kezdődő időtartamra hatályos pénzügyi tervnek

(3) Az éves előirányzatokat a költségvetési hatóság a pénzügyi terv korlátain belül engedélyezi.

▼B

15. cikk

Kiadások

(1) A program végrehajtásához szükséges kiadások a Közösség és a részt vevõ országok között a (2) és (3) bekezdésnek megfelelõen oszlanak meg.

(2) A Közösség viseli a következõ kiadásokat:

a) az 5. cikkben szabályozott távközlésre és információcserére szolgáló rendszerek közösségi elemeinek fejlesztési, beszerzési, telepítési és karbantartási költségei, valamint a Bizottság vagy egy kijelölt alvállalkozó helyiségeiben elhelyezett közösségi elemek napi mûködési költségei;

b) a részt vevõ országoknál a 6–10. cikkben említett benchmarkingokkal, a tisztviselõk cseréjével, szemináriumokkal, szakmai mûhelyekkel és projektcsoportokkal, valamint a képzési és monitoringtevékenységekkel kapcsolatosan felmerülõ utazási és ellátási költségek;

c) a szemináriumok és workshopok szervezési költségei;

d) a 11–12. cikkben említett tevékenységekkel kapcsolatos költségek;

A Bizottság az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletrõl szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletnek [1] megfelelõen meghatározza a kiadások kifizetésével kapcsolatos szabályokat, és közli azokat a részt vevõ országokkal.

(3) A részt vevõ országok viselik a következõ kiadásokat:

a) a (2) bekezdés a) pontjában említettektõl eltérõ valamennyi, az 5. cikkben szabályozott, távközlésre és információcserére szolgáló rendszerek nem közösségi elemeinek létrehozásával és mûködésével kapcsolatos költség, valamint az említett rendszerek saját helyiségeikben vagy egy kijelölt alvállalkozó helyiségeiben elhelyezett közösségi elemeinek napi mûködési költségei;

b) a Közösség által a (2) bekezdés b), c) és d) pontjának megfelelõen kifizetett kiadások és a tevékenység tényleges költsége közötti különbség;

c) tisztviselõiknek a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott kezdeti és folyamatos képzésével kapcsolatos költségek, beleértve a nyelvi képzést is.

[1] HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

▼B

16. cikk

Pénzügyi ellenõrzés

Az ebbõl a határozatból eredõ pénzügyi döntések, illetve megállapodások vagy szerzõdések pénzügyi ellenõrzés és adott esetben a Bizottság - beleértve az Európai Csalászelleni Hivatalt (OLAF) - és a Számvevõszék által végzett helyszíni ellenõrzés tárgyát képezik. Az e határozat alapján nyújtott támogatások a kedvezményezettekkel kötött elõzetes írásos megállapodáshoz kötöttek. Az említett megállapodásnak tartalmaznia kell, hogy a kedvezményezettek elfogadják a Számvevõszék részérõl a támogatás felhasználásának ellenõrzését.

IV. FEJEZET

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Végrehajtás

Az ennek a programnak a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 18. cikk (2) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelõen kell elfogadni.

18. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját a Vám 2007 Bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az erre a bekezdésre történõ hivatkozásoknál az 1999/468/EK tanácsi határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdése szerinti határidõ három hónap.

(3) A bizottság maga fogadja el saját eljárási szabályait.

19. cikk

Értékelés és jelentések

(1) Ez a program a Bizottság által a részt vevõ országokkal együttmûködésben végzett folyamatos értékelés tárgyát képezi. Az értékelést a (2) bekezdésben említett jelentések és egyedi tevékenységek útján végzik, és az a program elsõ éve folyamán megállapításra kerülõ formátum, kritériumok és mutatók alapján készül.

(2) A részt vevõ országok a Bizottsághoz továbbítják:

a) a program eredményességérõl és hatékonyságáról szóló ideiglenes jelentést legkésõbb 2005. június 30-ig; és

b) a program eredményességérõl és hatékonyságáról szóló végleges jelentést legkésõbb 2007. december 31-ig.

(3) A Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz benyújtja:

a) a program eredményességét és hatékonyságát értékelõ ideiglenes jelentést legkésõbb 2005. december 31-ig;

b) a program hatásait megállapító végleges jelentést legkésõbb 2008. június 30-ig.

Ezeket a jelentéseket tájékoztatás végett az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz is továbbítják.

▼B

(4) A (3) bekezdésben említett végleges jelentésben elemezni szükséges a programban szereplõ egyes intézkedések esetében elért elõrelépést; a jelentésnek tartalmaznia kell a belsõ piac mûködésében érintett bármely számítógépes vámigazgatási rendszer erõsségeinek és gyengeségeinek elemzését. A jelentésben szerepelnie kell bármely hasznos javaslatnak, mely biztosítja, hogy a gazdasági szereplõk a Közösség egész vámterületén azonos elbánásban részesüljenek, és hogy az adatgyûjtés a Közösség pénzügyi érdekeinek megfelelõ védelmét szolgálja.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követõ 20. napon lép hatályba.

Ezt a határozatot 2003. január 1-jétõl kell alkalmazni.

21. cikk

A címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Ez a határozat teljes egészében kötelezõ és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.